

ת"פ 11402/11/20 - מדינת ישראל נגד שניר אלגבי, גיא אלגבי, דן אלגבי

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 11402-11-20 מדינת ישראל נ' אלגבי ואח'
תיק חיצוני: 2039/2018

בפני	כבוד השופט משה גינות
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. שניר אלגבי 2. גיא אלגבי 3. דן אלגבי

החלטה

בבקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ.

בפניי בקשת הנאשמים ליתן צו להמצאת מסמכים לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חסד"פ).

רקע וטענות הצדדים

- ביום 4.11.20 הוגש נגד הנאשמים כתב אישום שבגדרו הואשמו בביצוע עבירת תקיפה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 379+382(א)+29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק). כמו כן, לנאשם 1 מיוחסות גן עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי 380 לחוק העונשין ואיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
 - הנאשמים 1 ו-2 הנם אחים והנאשם 3 הוא אביהם.
- עפ"י הנתען בכתב-האישום, ביום 14/10/16 בסמוך לשעה 17:00 נהג הנאשם 1 ברכב מסוג טויוטה ברחוב הכרמל בבנימינה והחל בפנייה לכיוון רחוב האיכר כאשר באותה עת רכב פלוני (להלן: "המתלונן") על אופניו וכמעט נפגע מהרכב בעת ביצוע הפנייה.
- בתגובה - החל המתלונן לקלל את הנאשם 1 שעצר את רכבו וירד ממנו והתחילו חילופי דברים בינו לבין המתלונן.
- במהלך אותם חילופי דברים הכה הנאשם 1 את המתלונן במכת אגרוף ובתגובה נגח המתלונן באפו של הנאשם 1 וגרם לו לדמם. בניסיון להדוף אף הנאשם 1 המתלונן הצמיד אותו לקרקע, וניסה להרגיע את הנאשם 1 והגיש לו עזרה בכך שנתן לו מגבת שינקת את הדם שזב מאפו. בתגובה איים הנאשם 1 על המתלונן כי יהרוג

עמוד 1

אותו וירק בפניו.

לאחר מכן, שב הנאשם 1 לרכבו, טלפן לנאשם 3 והזעיקו למקום, ואילו המתלון עזב את המקום כשהוא רוכב על אופניו ברחוב האיכר לכיון מזרח.

הנאשם 1 החל בנסיעה ברחוב האיכר לכיון מערב אך בסמוך לאחר מכן ביצע פנית פרסה ונסע עם רכבו במהירות בנתיב בו רכב המתלון על אופניו, כך שנסע מאחוריו, והתקדם לעברו. במהלך הנסיעה הנאשם 1 פגע באמצעות הרכב במתלון מאחור, והמתלון נפל מאופניו בצד הכביש.

הנאשם נסע ברכבו מעט לאחור לעבר המתלון, עצר את רכבו ונשאר לשבת ברכב. המתלון בסוברו שהנאשם 1 בא לתקוף אותו בשנית, נטל אבן מהרחוב והרים אותה מעלה על מנת להגן על עצמו.

אז הגיעו הנאשמים 2 ו-3 למקום והחלו ביחד עם הנאשם 1 לתקוף את המתלון בבעיטות ובאגרופים כשבזמן הזה הנאשם 1 אף השליך את האופניים לעבר המתלון.

כתוצאה מכך, נגרמו למתלון כאבים בצוואר ובגב וחבלות נוספות שהצריכו את אשפוזו בבית-חולים מיום 14/10/16 עד ליום 18/10/16.

3. לטענת ב"כ הנאשמים יש ליתן צו לקבלת מלוא המסמכים הרפואיים הנוגעים למתלון לאור טענתו כי מצבו הורע כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, בשים לב כי הנאשמים טוענים לחפותם ויש לבחון את מלוא המסמכים הנוגעים למצבו הרפואי בטרם האירוע נשוא כתב האישום ולאחריו.

עוד טענה ב"כ הנאשמים כי יש ליתן צו המורה למח"ש להעביר לידיהם את מלוא החומר הנוגע לתלונה שהוגשה למח"ש ע"י הנאשם 1 כנגד חוקרת אשר גבתה את עדותו. אותה חוקרת הנה עדת תביעה מס' 8 ברשימת עדי התביעה, אשר לטענת הנאשם 1 לא כתבה באופן מלא את תשובותיו לשאלותיה וכאשר הוא ביקש לתקן את האמור החוקרת סרבה לעשות כן.

לטענת ב"כ הנאשמים קבלת החומרים כאמור יסייע לנאשמים בהגנתם ואף תהא לכך השפעה ניכרת בבירור האישומים נגדם.

4. מנגד, ב"כ המאשימה מתנגדת לבקשה, שכן החומר המבוקש חלות עליו הוראות חיסיון וחשיפתו מגיעה לכדי פגיעה ממשית במתלון וכי אין המדובר בחומר חקירה מובהק וכל מטרתו הוא מסע דיג. עוד הוסיפה ב"כ המאשימה כי החומרים הרפואיים הקשורים למצבו הנפשי והפיזי של המתלון בהקשר לאירוע הועברו במלואם להגנה. בנסיבות האמורות מתנגדת כאמור לבקשה.

לעניין תיק מח"ש, משאירה המאשימה לשיקול דעת ביהמ"ש.

דין והכרעה:

5. תיקו הרפואי/ פסיכיאטרי של המתלונן, ככל שקיים, הינו חומר סודי, כזה שגילוי מהווה חדירה לפרטיותו. על כן, במסגרת השיקולים אם לגלות מסמכים סודיים או כאלו שגילויים מהווה חדירה לפרטיות המתלונן, יש לערוך את האיזון הראוי בין זכותו של הנאשם להליך הוגן לבין זכותו של המתלונן לפרטיות. אמנם נקודת המוצא היא של גילוי רחב, על פי פוטנציאל ההגנה של הנאשמים ואף בפריפריה של האישום, ואולם, לא כך כאשר המדובר בפגיעה בזכויות החוקיות של המתלונן ובפגיעה בפרטיותו.

ידוע, כי ככל שתפחת רמת ההגנה על מתלוננים ו/או עדים במשפט, ירתעו הם מלהתלונן כנגד הפוגעים בהם ו/או מלהגיע לבית המשפט ולמסור עדות.

לאחר שנתתי דעתי לנסיבות שלפניי, נחה דעתי כי הנאשמים לא סיפקו תשתית ראיתית, ולו לכאורה, לקביעה כי יש בחומר כדי לסייע להגנתם. לעומת זאת, מהבקשה עצמה עולה כי הפגיעה בפרטיות המתלונן ממשית.

בית המשפט העליון קבע קווים מנחים להעברה של מסמכים מסוג זה. כך למשל בבש"פ 5400/01 בעניין פלוני:

"השאלה אם חומר רפואי או פסיכיאטרי או כל חומר אחר הנוגע למצבו הנפשי, לאישיותו או לעברו של עד, הוא חומר רלוונטי להליכים ומטעם זה גם להגנת הנאשם, היא שאלה התלויה במהות החומר, בהקשרו, ביחס שבינו לבין האירוע הנדון ובנתוני המיוחדים של כל מקרה. אין זה מובן מאליו כי כל חומר רפואי או פסיכיאטרי הנוגע לעד, למתלונן או למתלוננת במשפט אכן רלוונטי לעניין הנדון בבית המשפט. ככלל, אם מדובר בחומר שעל פניו יש לו רלוונטיות לעניין הנדון, או שהוא משמעותי כיוון שעשוי הוא להשפיע על קביעת מהימנותו של עד או על הכרעה בעניין כושרו של העד להעיד, הרי בדרך כלל הוא יהווה "חומר חקירה" והוא ימצא בשליטת התביעה או שצריך הוא להימצא בידיה. עם זאת, אפילו נמצא החומר בשליטת התביעה והוא חומר חקירה מובהק, אין היא רשאית למסרו לידי הסניגוריה, אם על פי טיבו מדובר בחומר חסוי. כאשר חומר חסוי מצוי בידי התביעה או בשליטתה, עליה להודיע על כך לסניגוריה כדי לפתוח בפניה את הדרך לבקש הסרת החיסיון מהחומר האמור".

הדברים נכתבו ביחס לבקשות לפי סעיף 74 לחסד"פ וביתר שאת כאשר מוגשת בקשה במסגרת סעיף 108 לחוק.

אכן לנאשמים זכות להליך הוגן שיאפשר להם להתגונן מפני האישום המיוחס להם. יחד עם זאת, אין מדובר בזכות מוחלטת המאפשרת פגיעה ללא סייג בזכויותיו של עד במשפטם, לא כל שכן, פגיעה בזכויות המתלונן בתיק.ב"כ המאשימה טענה כי כל החומר הרפואי הרלבנטי לאירוע הועבר זה מכבר להגנה וב"כ הנאשמים תוכל לשאול את השאלות ככל שתמצא לנכון במסגרת חקירה נגדית.

סבורני כי באיזון שבין האינטרסים: מחד, אינטרס הנאשמים להתגונן מפני האישומים, ומאידך, זכות המתלונן לפרטיות, גובר האינטרס האחרון. לאור האמור לעיל, בקשת הנאשמים לקבלת צו להמצאת מסמכים רפואיים של המתלונן -נדחית.

6. ב"כ הנאשמים עתרה לקבל את תיק החקירה במח"ש, במסגרת התלונה שהגיש הנאשם 1 כנגד

החוקרת של שחקרה אותו בעניין האירוע נשוא כתב האישום. החוקרת הנה עדה בתיק זה לכן לתיק החקירה במח"ש ישנה חשיבות להגנת הנאשם 1, הן בשל היותו רלבנטי לנושא האישום והן בכל הנוגע להשלכה שעשויה להיות לו לקביעת מהימנות העד.

על כן, הנני נעתר לבקשה וניתן בזה צו המורה למח"ש להמציא לב"כ הנאשמים את המסמכים הרלבנטיים לתלונה שהוגשה למח"ש ע"י הנאשם 1 כנגד החוקרת בתיה רוחק.

העתק מהחלטתי זו ישלח לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י' ניסן תשפ"ב, 11 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.